

ΟΔΗΓΟΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Γεώργιος Σπ. Μπαρμπαρούσης

Αθήνα, 2020

ΕΞΩΦΥΛΛΟ (πρότυπο)

Στο Τμήμα: Φιλοσοφίας

**ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
ΤΜΗΜΑ: ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ, ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ, ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ**

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟ ΕΤΟΣ:

**ΜΑΘΗΜΑ
ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ: ΚΕΙΜΕΝΑ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ & ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
(ΦΣ 118)**

ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΕΣ:

**ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ Ή ΤΗΣ
(ΟΝΟΜΑ & ΕΠΩΝΥΜΟ & ΑΡΙΘΜΟΣ ΜΗΤΡΩΟΥ)**

ΘΕΜΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ:

ΑΘΗΝΑ ΜΗΝΑΣ ΕΤΟΣ

Πρώτα κάνουμε ένα σχεδιάγραμμα της εργασίας

ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Περιγράφουμε σύντομα το θέμα μας και τη δομή της εργασίας μας, ώστε να πληροφορήσουμε τον αναγνώστη να αντιληφθεί το στόχο της.

ΚΥΡΙΟ ΜΕΡΟΣ

Διαρθρώνεται σε κεφάλαια και υποκεφάλαια. Αναπτύσσουμε το θέμα μας και την επιχειρηματολογία λογικά και τεκμηριωμένα με παραπομπές. Όταν μεταφέρουμε αυτούσια, δηλαδή όπως ακριβώς είναι, κείμενα άλλων συγγραφέων μπαίνουν σε εισαγωγικά (« ») και σε πλάγια γραφή. Ακολουθεί η παραπομπή στη σελίδα του έργου (βλ. παρακάτω)

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Συμπέρασμα και τυχόν ανοιχτά ερωτήματα που θα προκύψουν.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Αν επιθυμούμε, στο τέλος της εργασίας μπορούμε να προσθέσουμε **παράρτημα** στο οποίο θα παραθέσουμε σε πρωτότυπη μορφή διάφορα κείμενα για τη διευκόλυνση του αναγνώστη και την υποστήριξη του θεωρητικού πλαισίου της εργασίας.

Μέγεθος εργασίας: 3.000-3.500 λέξεις

Διάστιχο: 1,5

ΣΥΝΤΑΞΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ και ΠΑΡΑΠΟΜΠΩΝ

Με τη σωστή σύνταξη της **βιβλιογραφίας και των παραπομπών** σε ένα βιβλίο ή εργασία μας μπορούμε να αναγνωρίσουμε το είδος του έργου, δηλαδή, αν πρόκειται για αυτοτελές έργο, μέρος άλλου, άρθρο σε περιοδικό, εισήγηση σε συνέδριο, ηλεκτρονική πηγή και καθίσταται ευκολότερος ο εντοπισμός του.

Τμήματα ή πεδία της βιβλιογραφίας

ΒΙΒΛΙΑ/MONOΓΡΑΦΙΕΣ

1. **Συγγραφική υπευθυνότητα** μπορεί να είναι φυσικό ή νομικό πρόσωπο.
Φυσικό πρόσωπο: Επώνυμο και όνομα συγγραφέα ή συγγραφέων στην ονομαστική πτώση και το όνομα όπως αναγράφεται επίσημα (π.χ.: Γεωργόπουλος Σπυρίδων, Παντελίδης Ιωάννης -όχι Σπύρος ή Γιάννης κ.τ.λ.).
Αν οι συγγραφείς είναι παραπάνω από τρεις αναφέρονται μόνον οι τρεις πρώτοι και προσθέτουμε κ.ά.
Νομικό πρόσωπο: Ίδρυμα, Υπουργείο κ.ά.. (π.χ. Εθνικών και Καποδιστριακών Πανεπιστήμιον Αθηνών: Τμήμα Φιλοσοφίας, Ακαδημία Αθηνών κ.ά.).
2. **Τίτλος έργου:** όπως αναγράφεται στη σελίδα τίτλου σε πλάγια γραφή. Κεφαλαίο μόνον το πρώτο
γράμμα, εκτός και αν περιλαμβάνει κύρια ονόματα, οπότε αυτά αρχίζουν με κεφαλαίο (π.χ. *Ιστορία της νεοελληνικής φιλοσοφίας, Η φιλοσοφία του Πλάτωνα*).
3. **Μεταφραστής**, αν υπάρχει: (π.χ. μετ. Νικολάου Βασίλειος)
4. **Στοιχεία έκδοσης:**
Τόπος έκδοσης (π.χ. Αθήνα), αν δεν αναφέρεται γράφουμε σε αγκύλες [χ.τ.],
στοιχεία εκδότη (π.χ. Καρδαμίτσας, Άγκυρα, Εθνικών και Καποδιστριακών Πανεπιστήμιον Αθηνών: Τμήμα Φιλοσοφίας, Ακαδημία Αθηνών κ.ά.), αν δεν αναφέρεται γράφουμε σε αγκύλες [χ.ε.],
έτος έκδοσης, αν δεν αναφέρεται γράφουμε σε αγκύλες [χ.χ.],
αριθμός έκδοσης (π.χ., 2^η έκδ., συνήθως δεν αναγράφεται η 1^η έκδοση, εννοείται).
5. **«Στοιχεία χρήσης»:** τόμος, αν φυσικά είναι πολύτομο έργο αναφέρεται ο τόμος στον οποίο παραπέμπουμε. Αν θέλουμε μπορούμε να το αναφέρουμε μόνον στις παραπομπές.

Αν θέλουμε μπορούμε να αναφέρουμε και τη *Σειρά* στην οποία ενδεχομένως ο εκδότης έχει εντάξει το έργο (π.χ. Δημαράς Κωνσταντίνος Θ. *Νεοελληνικός Διαφωτισμός*. Νεοελληνικά Μελετήματα 2. Αθήνα: Ερμής, 1977.

Για το διαχωρισμό κάθε πεδίου καλύτερα να χρησιμοποιούμε τελεία (.) αντί για κόμμα: Συγγραφική υπευθυνότητα (ο συγγραφέας).

Τίτλος.

Επιμ. (αν υπάρχει επιλεμητής),

μετ. αν απύρχει ματαφραστής

Στοιχεία έκδοσης (Τόπος: Όνομα Εκδότη). Στοιχεία χρήσης (τμήμα του βιβλίου που παραπέμπουμε).

Καθίσταται πιο εμφανής ο διαχωρισμός με τελεία κάθε πεδίου, παρά με το κόμμα (,).

ΑΡΘΡΑ ΣΕ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ή ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΩΝ ή ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΕΡΓΑ

Περιοδικά

1. Επώνυμο και όνομα συγγραφέα (όπως Βιβλιογραφία)
2. «Τίτλος άρθρου ή εργασίας» (σε εισαγωγικά). Π.χ. «Η ηθική του Σωκράτη»
3. *Τίτλος περιοδικού* (σε πλάγια γραφή) ή ο *τίτλος συνεδρίου* (με τόπο και ημερομηνία και έτος πραγματοποίησής του, επίσης σε πλάγια).
4. Αριθμός τόμου και αριθμός τεύχους αν υπάρχει (π.χ., τ. 3, τχ. 2)
5. Περιοδικά: μήνας (αν υπάρχει) και έτος έκδοσης, όλα σε παρένθεση (π.χ. Μάρτιος 2015).

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ:

Δοξιάδης Βασίλειος. «Η ηθική στον Πλάτωνα». *Φιλοσοφία*, τ. 19, τχ. 2 (Ιανουάριος 2011).

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ:

Καράς Χρήστος. «Η ηθική στον Αριστοτέλη». *Πρακτικά Διεθνούς Συνεδρίου Φιλοσοφίας, Αθήνα, 1-5 Ιανουαρίου, 2011*. Αθήνα: Υπουργείο Πολιτισμού, 2015.

Αν είναι ανάτυπο, δηλαδή ως αυτόνομο φυλλάδιο άρθρου ή εργασίας που αρχικά δημοσιεύτηκε κάπου αλλού το αναφέρουμε ως εξής: Δημαράς Κωνσταντίνος Θ. *Νεοελληνικός Διαφωτισμός*. Ανάτυπο από τον Ι' τόμο της *Μεγάλης Ελληνικής Εγκυκλοπαίδειας*, 1964.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΒΙΒΛΙΩΝ, ΤΜΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΣΕ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΥΣ ΤΟΜΟΥΣ

1. Επώνυμο και όνομα συγγραφέα (όπως βιβλιογραφία).
2. «Τίτλος κεφαλαίου, τμήματος ή εργασίας» (σε εισαγωγικά όπως περιοδικά και όρθια).
3. όνομα συλλογικού τόμου σε πλάγια γραφή.
4. όνομα επιμελητή του συλλογικού έργου
5. Αριθμός τόμου του έργου στο οποίο βρίσκεται το δοκίμιο (αν υπάρχει)
6. τα υπόλοιπα όπως στη Βιβλιογραφία

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Ηλίας Καζάκος. «Γνωσιοθεωρία», στο *Ιστορία της φιλοσοφίας*, τ. Β΄, επιμ. Γεώργιος Παππάς. Αθήνα: Ερμής, 2000.

Ο συλλογικός τόμος μπορεί στις βιβλιοθήκες να καταλογογραφηθεί στο όνομα του επιμελητή ως κύρια συγγραφική υπευθυνότητα. Π.χ. Παππάς Γεώργιος, επιμ. *Ιστορία της φιλοσοφίας*. Αθήνα: Ερμής, 2000, 5 τ.

ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

1. Επώνυμο και όνομα συγγραφέα,
2. «Τίτλος του κειμένου» (σε εισαγωγικά)
3. Χρονολογία
4. Θέση στο διαδίκτυο (site), (ένδειξη: διαθέσιμο στην ιστοσελίδα)
5. Ημερομηνία εύρεσης του κειμένου στο διαδίκτυο (πότε το ανακτήσαμε).

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ:

Ray J.G. «Philosophy in the United States». Μάρτιος 2001. Διαθέσιμο στην ιστοσελίδα: <http://www.uri.edu/artsci/wms/hughes.pdf>, (ανάκτηση 3/3/2022).

Αν χρησιμοποιήσουμε μεγάλη βιβλιογραφία στην οποία συμπεριλαμβάνονται και πρωτότυπα έργα-πηγές μπορούμε να τη χωρίσουμε σε:

α΄) πηγές,

β΄) βοηθήματα (άλλα βιβλία)

γ΄) Ηλεκτρονικές πηγές

Ή και σε

α΄) Ελληνόγλωσση και β΄) ξενόγλωσση

ή

α') μονογραφίες (βιβλία) και β') άρθρα-μελέτες-εργασίες (ανακοινώσεις συνεδρίων)

ΣΥΝΤΑΞΗ ΠΑΡΑΠΟΜΠΩΝ

Υπάρχουν αρκετοί τρόποι παραπομπών. Με αυτές παραπέμπουμε τον αναγνώστη σε σημεία ή τμήματα έργων στα οποία αναφέρουμε για τεκμηρίωση των γραφομένων.

Αρκετοί διεθνείς οργανισμοί έχουν συντάξει οδηγίες.

Μπορείτε να ακολουθήσετε όποιον τρόπο θέλετε, αρκεί να τον ακολουθείτε με συνέπεια.

Σήμερα υπάρχουν δύο επικρατέστεροι τρόποι παραπομπών.

Α') υποσημείωση στο κάτω μέρος της σελίδας (σύστημα Vancouver).

Β') εντός του κειμένου (σύστημα Harvard).

Α'. παραπομπές υπό μορφή υποσημείωσης-σύστημα Vancouver:

Αρχικό ονόματος & επώνυμο (στην ονομαστική πτώση, όπως βιβλιογραφία)

Στις παραπομπές βάζουμε πρώτα το αρχικό του ονόματος του συγγραφέα και μετά το επίθετό του -αντίθετα στη Βιβλιογραφία βάζουμε πρώτα το επώνυμο

π.χ. Βασίλειος Καζάκος. *Η ιστορία....*

Τα υπόλοιπα στοιχεία όπως στη Βιβλιογραφία.

Στο τέλος προσθέτουμε τόμο, αν υπάρχει και σελίδες (στοιχεία χρήσης του έργου) στις οποίες παραπέμπουμε: π.χ. τ. 3, σ. 29, ή σ. 30-33.

(π.χ. Κ. Νικολάου. *Η ιστορία της ηθικής*, μετ. Κ. Αντωνίου. Αθήνα: Κάκτος, 2011, σ.).

Όλες οι επόμενες υποσημειώσεις του ίδιου ως: Κ. Νικολάου, *Η ιστορία...*, ό.π., σ. 25.

(ό.π. σημαίνει: όπως πρότερα)

Β'. Παραπομπές εντός κειμένου-σύστημα Harvard

Στην περίπτωση γράφουμε το επώνυμο του συγγραφέα ως εξής: (Tomas, 2005: 100).

Στη βιβλιογραφία η χρονολογία μπαίνει αμέσως μετά το όνομα του συγγραφέα ή του επιμελητή και όχι στο τέλος: π.χ. Α. Tomas (2005) (επιμ.), *Ιστορία της φιλοσοφίας*, μετ.

Δ. Νικολάου, Αθήνα: Άστρος, 2005.

- Αν χρησιμοποιούμε και άλλο βιβλίο του ιδίου συγγραφέα που εκδόθηκε το ίδιο έτος γράφουμε ως εξής: το πρώτο (Tomas, 2005: 100) και για το δεύτερο (Tomas, 2005α: 104).

Σε περιπτώσεις αρχαίων συγγραφέων δίνουμε το χωρίο και τον στίχο, και όχι τη σελίδα της μετάφρασης, αυτό είτε πρόκειται για το παραπομπή εντός του κειμένου, είτε για υπό μορφή υποσημείωσης π.χ.: *Ηθικά Νικομάχεια*, VII, 1145β 11-15.

Προσοχή στο πότε χρησιμοποιούμε το τελικό –ν.

κ, π., τ, μπ, ντ, τζ, ξ, ψ (δες γραμματική)

Όταν το πλαίσιο είναι **ένα**: *στο πλαίσιο*

όταν τα πλαίσια είναι **περισσότερα** από ένα: *στα πλαίσια*

ερωτηματικά *πού* και *πώς* (με τόνο).

Πού και *πού*, *πώς* και *πώς* (με τόνο).

Προσοχή στις κύριες και δευτερεύουσες προτάσεις και στην κατάχρηση του κόμματος (,).